

1. Mi - dőn el - jön az én ó - rám,
Jé - zus Krisz-tus, jöjj, te-kints rám,

Hogy in - nét el kell men - nem,
És bá - to - ríts meg en - gem!

Állj mel-lém, U - ram, Is - te - nem,

Mert tes - tem - lel - kem, min - de - nem

Hú ke - zed - be a - ján - lom.

2. Ha bánt a lelkiismeret, / Ha vádol tenger vétek,
Mégse rettent meg engemet, / Mert keresztfádra nézek,
És lelkemet megmoshatom / Szent véredben, én Jézusom.
Te vagy az én Megváltóm!
3. Mivel tested tagja vagyok, / A vigaszt megtalálom:
Tőled én el nem válhatok, / Nem szakít el halálom.
Neked halok, ha meghalok, / És új életre virradok
Te szent haláloed árán.
4. Mivel, Uram, feltámadtál, / Nem elmúlás lesz végem.
Mivel te mennybe szállottál, / Nem kell haláltól félnem.
Ahol te vagy, oda megyek, / Hogy örökre veled legyek,
Így útra kelek bátran.